

DIALOGUES דיאלוג

L'actualité de la France en Israël

עכשיו! צרפת בישראל

**Visite
du président
Shimon Peres
en France**

**ביקור
הנשיא
פרס
בצרפת**

L'édito de l'ambassadeur

דבר השגריר

Chers amis,

חברים יקרים,

Le printemps israélien est une saison fluctuante où l'on passe de vagues de chaleur suffocantes à des moments de fraîcheur bienvenus. C'est aussi, chaque année, une période chargée d'émotions intenses et contraires qui débute dans le recueillement, avec la commémoration de la Shoah, pour se terminer dans la joie avec les festivités de Yom Haatzmaout.

J'ai eu cette année le privilège de participer à la cérémonie très émouvante qui s'est déroulée au mémorial de la déportation des Juifs de France, à Roglitz. Comment ne pas être bouleversé face aux témoins de cette époque terrible de l'histoire qui nous transmettent le flambeau de la mémoire et comment ne pas se sentir investi du devoir de lutter contre toutes les manifestations d'antisémitisme, pour que jamais une telle tragédie ne se reproduise ?

En ce soixante-deuxième anniversaire de l'Etat d'Israël, la ville de Paris a rendu hommage à David Ben-Gourion, son fondateur, un de ses plus illustres hommes d'Etat, en donnant son nom à une esplanade en bord de Seine. La cérémonie d'inauguration s'est déroulée en présence du président Shimon Pérès, un symbole de l'amitié historique, profonde et durable qui lie la France et Israël, et du Maire de Paris, Bertrand Delanoë.

Cette visite a permis au président Pérès de rencontrer le président Sarkozy et de s'entretenir avec lui du processus de paix, en ce printemps qui doit être, plus que jamais, c'est le message de la France, celui de toutes les initiatives, pour que reprenne le dialogue indispensable à l'instauration de la paix et de la sécurité dans la région.

Christophe Bigot

אביב הישראלי הוא עונה בלתי-יציבה הנעה בין גלי חום מעיקים לפרקי מזג אוויר קריר המתקבלים בברכה. זו גם תקופה טעונה ברגשות חזקים וסותרים, שבה עוברים במהירות מהתייחדות עם הנספים והנופלים אל רגעי האושר של יום העצמאות.

השנה הייתה לי הזכות להשתתף בטקס מרגש שנערך באתר ההנצחה ליהודי צרפת שנספו בשואה, ביער רוגלית שליד בית שמש. אי אפשר שלא להיות נסער ונחרד כשמאזינים לעדויות ניצולי התקופה המזוויעה ההיא, המעבירים לנו את לפיד הזיכרון. אי אפשר גם שלא לחוש מחויב כל כולך למאבק בכל ביטוי של אנטישמיות, כדי להבטיח שהזוועה לעולם לא תישנה.

לכבוד יום הולדתה ה-62 של ישראל עשתה פריז מחווה מיוחדת וקראה טיילת לאורך נהר הסיין על שמו של ראש הממשלה הראשון דוד בן-גוריון. בטקס חנוכת הטיילת השתתפו הנשיא שמעון פרס, סמל חי לידידות ההיסטורית, העמוקה והמתמדת שבין צרפת וישראל, וראש העיר פריז ברטראן דלנואה.

הביקור היווה גם הזדמנות למפגש בין הנשיא פרס לנשיא סרקוזי, שבו שוחחו השניים על תהליך השלום. כעת יותר מאי פעם חיוני לנקוט כל יוזמה אפשרית במטרה להביא לחידוש המשא-ומתן, ההכרחי להשכנת שלום וביטחון באזור: זהו המסר של צרפת.

כריסטוף ביגו

4/5

POLITIQUE

Visite officielle du président
Shimon Peres à Paris

מדיני
הנשיא שמעון פרס
בביקור רשמי בצרפת

ז'ר השמות באזור ההגותה
ליהודי צרפת שנספו
בשואה, ע"ר רחלית
deportation
des Juifs de France

6/7

FRANCE / ISRAEL

Commémorations
de Yom Hashoah

צרפת-ישראל
מקסי יום השואה

Entretien avec Zehava Galon

ריאיון עם זהבה גלאון

8/9

FRANCOPHONIE

Entretien avec Marc Fumaroli,
Professeur au Collège de
France et académicien

פרנקופוניה
ריאיון עם פרופ'
פומרולי, חבר הקולג'
דה פרנס והאקדמיה
הצרפתית

הופעה היה באירוע
lancement de la
semaine de la
Francophonie

10/11

CULTURE

Bertrand Delanoë inaugure
le festival "Portrait de Paris"

Degas s'invite
au Musée de Tel Aviv

תרבות
ראש העיר פריז פתח
את פסטיבל סרטי
פריז בסינמטק

הפסלים של דגה
במוזיאון תל אביב

ברטראן דלנאה עם
יעל אבקסיס
Bertrand Delanoë
et Yael Abecassis

12/13

ECONOMIE

Visite en Israël de Christian
Estrosi, ministre de l'Industrie

Entretien : "Israël : Numéro 2
du capital risque"

כלכלה
שר התעשייה של
צרפת ביקר בישראל

הבנק הצרפתי
הגדול ביותר משקיע
בישראל - ריאיון

השרה כריסטוף בוגו עם
שר התעשייה כריסטואן
אסטרוזי
Christian Estrosi
© Olivier Fouassi

14/15

L'EVENEMENT

Le festival de Cannes

האירוע המרכזי
פסטיבל קאן

DIRECTEUR DE LA
PUBLICATION
Mariam Diallo

PHOTO / CONCEPTION
GRAPHIQUE
Benjamin Huguet

Clause de non-responsabilité :
le Service de Presse s'efforce
de diffuser des informations
exactes et actualisées.

Copyright : Tous droits de
reproduction réservés, sauf
autorisation expresse du
Service de Presse

זכויות יוצרים: כל הזכויות שמורות למעם
בקבלת רשות מפורשת מחלקת ההודעות
יש לכתוב ל- :
diplomatie@ambafrance-il.org

עורכת ראשית: מרים דיאלו
דמוניק יקובוביץ'
מכאיל ואלי

COMITE DE REDACTION
Dominique Jakubowicz
Mikael Wahl

TRADUCTION
Lior Yechieli

Toutefois, il ne peut en aucun
cas être tenu responsable de
l'utilisation et de l'interprétation
de l'information contenue dans
cette publication.

S'adresser à
diplomatie@ambafrance-il.org

מחלקת העיתונות משחררת לפרסם מידע
מדויק ועדכני. עם זאת היא אינה אחראית
בשום מקרה לשימוש במידע הכולל
בפרסום זה או לפירוש שניתן לו.

תרגום לעברית: ליאור
יחיאלי
עיצוב גרפי: בוג'מן הוגה
הדפוס: גולדפרינט
התפרסם באפריל 2010

IMPRESSION
Gold Print

DATE DE PARUTION
Avril 2010

Shimon Peres reçu par le Premier ministre François Fillon

© Matignon / David Mendiboure

ראש ממשלת צרפת פרנסואה פיין נפגש עם הנשיא שמעון פרס בארמון מטינין

צילום: דוד מנדיבור ©

Entretien avec Bernard Kouchner, ministre des Affaires étrangères et européennes

© Ministère des Affaires étrangères et européennes / Cyril Bailleul

פגישה בין שר החוץ ברנאר קושנר לנשיא שמעון פרס. מלון רפאל, פריז

צילום: סיריל בוייל, משרד החוץ של צרפת ©

Un Pacte d'amitié Paris - Tel Aviv

Le maire de Paris, Bertrand Delanoë, était en visite en Israël début avril pour inaugurer le festival *Portrait de Paris* à la Cinémathèque de Tel Aviv (voir p.10). Lors de la soirée d'ouverture, il a rendu hommage à la « créativité et à l'intelligence de cette ville » tout en souhaitant que « Jérusalem devienne à la fois la capitale d'Israël et celle d'un futur Etat palestinien ».

Au cours de cette visite, Bertrand Delanoë a signé avec le maire Ron Huldai, un Pacte d'amitié et de Coopération entre Paris et Tel Aviv, qui porte sur le développement durable, l'économie, le logement social, les technologies de l'information, le patrimoine ainsi que les échanges artistiques et culturels. Bertrand Delanoë a déclaré « souhaiter vivement que l'amitié qui lie les deux villes s'enrichisse d'une coopération culturelle toujours plus ambitieuse. » Il s'est également entretenu avec Tzipi Livni, la chef de l'opposition.

Visite du président Shimon Peres à Paris

Par Maxime Hugué

Le président israélien, Shimon Peres, a effectué du 13 au 16 avril une visite de trois jours en France où il s'est entretenu avec le président de la République, le Premier ministre, le président du Sénat et le ministre des Affaires étrangères. La visite du président israélien, symbole de l'amitié franco-israélienne, a permis de réaffirmer l'engagement de la France pour la sécurité d'Israël ainsi que le vœu d'une relance du processus de paix.

La visite de Shimon Peres en France a débuté par un entretien avec le Premier ministre français au cours duquel les deux hommes ont insisté sur la dimension économique du processus de paix au Moyen Orient.

Après avoir rencontré les représentants de la communauté juive de France, le président de l'Etat d'Israël a inauguré le 15 avril une esplanade Ben Gourion à Paris. Accompagné de Bertrand Delanoë, maire de Paris, de Rachida Dati, maire du 7e arrondissement, et de Christophe Bigot, ambassadeur de France en Israël, il a levé le voile sur la plaque de l'esplanade située en bordure de Seine, devant le Quai Branly. Dans son discours, Shimon Peres a rendu un vibrant hommage à Paris et à la France.

Point d'orgue de la visite, le président israélien a été reçu à déjeuner par le président Nicolas Sarkozy à l'Élysée. Les deux hommes ont rappelé la nécessité d'agir contre le nucléaire militaire iranien. Le Président français a indiqué que la France souhaitait une reprise des pourparlers de paix « pour que les Palestiniens aient un Etat démocratique, viable et moderne, qui est la condition de la sécurité d'Israël ».

Cette rencontre fut ponctuée par l'inauguration de « la Maison commune Europe-Israël », initiative de la Fondation France-Israël, qui sera présidée par Simone Veil.

Conférence de presse avec Nicolas Sarkozy
© Service audiovisuel de l'Elysee / P.SEGRETTE

מסיבת עיתונאים משותפת לנשיאים פרס וסרקוזי
צילום: פ. סגרט, נשיאות צרפת ©

Inauguration de l'esplanade David Ben Gourion en présence du maire de Paris et de la maire du 7ème arrondissement Rachida Dati
נכונת הטיילת ע"ש דוד בן-גוריון בהשתתפות הנשיא פרס, ראש העיר פריז ברטראן דלנואה וראש עיריית הרובע ה-7 של פריז, רשידה דאטי
צילום: סופי רובישון, עיריית פריז ©

ברית ידידות פריז - תל אביב

Bertrand Delanoë et Ron Huldaï

ברטראן דלנואה ורון חולדאי

ביקור הנשיא פרס בפריז

מאת מקסים הוז'ו

שיא מדינת ישראל שמעון פרס ערך ביקור בן שלושה ימים בצרפת, מ-13 עד 16 באפריל. במהלך הביקור נועד מר פרס עם נשיא צרפת ניקולא סרקוזי, עם ראש הממשלה פרנסואה פיין, עם יו"ר הסנאט ז'אק לארשה ועם שר החוץ ברנאר קושנר. ביקורו של הנשיא פרס, המגלם בדמותו את הידידות בין צרפת וישראל, היווה בעבור צרפת הזדמנות לתת תוקף מחודש למחויבותה לביטחון ישראל ולהביע את תקוותה לחידוש תהליך השלום. ביקורו של הנשיא פרס בצרפת נפתח בפגישה עם ראש הממשלה פיין, שבמהלכה הדגישו שני האישים את חשיבות האספקטים הכלכליים של תהליך השלום במזרח התיכון.

בתום מפגש עם נציגי הקהילה היהודית בצרפת חנך הנשיא פרס את הטיילת החדשה ע"ש דוד בן-גוריון בפריז. כשהוא מלווה בראש העיר פריז ברטראן דלנואה, בראש עיריית הרובע ה-7 רשידה דאטי ובשגריר צרפת בישראל כריסטוף ביגו, הסיר הנשיא את הלוט מעל לוחית הנושאת את שם הטיילת, הנמצאת על גדות הסיין, מול קה בראנלי. בנאומו אמר הנשיא דברים מרגשים בשבח פריז וצרפת.

בשיאו של הביקור נפגשו הנשיאים פרס וסרקוזי לארוחת צהריים בארמון האליזה. שני האישים שבו ועמדו על הצורך החיוני לפעול נגד תכנית הגרעין הצבאית של איראן. הנשיא סרקוזי ציין כי צרפת מעוניינת בחידוש שיחות השלום "כדי שהפלסטינים יזכו למדינה דמוקרטית, בת קיימא ומודרנית, שהקמתה הינה תנאי לביטחונה של ישראל".

עם תום הפגישה חנכו השניים את "הבית המשותף אירופה-ישראל" שהוקם ביוזמת קרן צרפת-ישראל ושבראשו תעמוד השרה לשעבר סימון וייל.

אש העיר פריז ברטראן דלנואה ביקר בישראל בתחילת אפריל והשתתף בטקס הפתיחה של פסטיבל הסרטים "פריז בתל אביב", שהתקיים בסנימטק של תל אביב במסגרת חגיגות המאה לעיר. באירוע החמיא דלנואה ל"יציירתיות והתבונה של תל אביב" והביע את תקוותו שירושלים תהיה "גם בירת ישראל וגם בירת המדינה הפלסטינית העתידית".

במרוצת ביקורו בארץ חתם דלנואה עם ראש העיר רון חולדאי על ברית ידידות ושיתוף פעולה בין הערים בתחומים הבאים: פיתוח בר קיימא, צמיחה כלכלית, עיר, דוור בר השגה, טכנולוגיית מידע, אתרי מורשת וקשרי תרבות ואמנות. ראש העיר פריז הביע את תקוותו ש"הידידות בין פריז ותל אביב תוסיף ותתהדק בעקבות שיתוף הפעולה התרבותי המתרחב ביניהן". לסיום נפגש דלנואה עם יו"ר האופוזיציה ציפי לבני.

לזכור ולא לשכוח **Se souvenir à Roglit**

Comme chaque année, à l'occasion de Yom Hashoah, des centaines de personnes se sont retrouvées à Roglit, le mémorial de la déportation des Juifs de France, pour honorer la mémoire des victimes de l'Holocauste. Une cérémonie émouvante a été organisée par l'association des Fils et Filles de déportés juifs de France le 12 mars dernier, en présence de l'ambassadeur Christophe Bigot et d'Arno Klarsfeld, devant le « mur des noms » où sont gravés les 80 000 noms des déportés de France.

Pendant une heure se sont succédés les témoignages des survivants ou de leurs enfants. « *Je fais partie de ceux qui ont pu être cachés pendant la guerre. Grâce à cette minorité de Français qui ont tout fait pour protéger les Juifs, j'ai pu participer cette année au séder de Pessah avec mes enfants et mes petits-enfants* », a raconté Robert Spira, la gorge nouée. L'ambassadeur Christophe Bigot, a pour sa part déclaré : « *C'est avec une profonde émotion que je reviens ici, en ce jour de Yom Hashoah, dans ce sanctuaire du souvenir des 80 000 martyrs de la Shoah en France dont les noms sont gravés dans nos cœurs* ». Il a rappelé les menaces qui pèsent actuellement sur Israël, évoquant notamment l'action déterminée de la France pour empêcher l'Iran d'accéder à l'arme nucléaire.

ככל שנה התכנסו מאות אנשים לטקס יום השואה ביער רוגלית, סמוך לבית שמש, שם נמצא אתר הזיכרון ליהודי צרפת שנרצחו בשואה. על קיר האנדרטה שבאתר חקוקים שמותיהם של כ-80,000 מיהודי צרפת שהשיגה יד הצורך הנאצי. את הטקס מארגנת עמותת "הבנים והבנות של יהודי צרפת שנספו בשואה", והוא התקיים בנוכחות שגריר צרפת כריסטוף ביגו ובהשתתפות ארנו קלרספלד, בנו של מייסד העמותה, צייד הנאצים סרג' קלרספלד.

במשך כשעה עלו בזה אחר זה ניצולי שואה וילדיהם וסיפורי עדויות על הזוועות. "אני נמנה עם אלו שזכו למקלט במהלך המלחמה. בזכות אותו מיעוט של אזרחי צרפת שעשו כל מה שיכלו להצלת יהודים, יכולתי לערוך השנה סדר פסח עם ילדי ונכדיי", סיפר רובר ספירא בגרון חנוק. "אולם מלבד העדויות שאספנו, כמה סיפורים ישנם עוד, שלעולם לא יסופרו!", שאל ספירא, ברומזו למספרם ההולך ומתמעט של ניצולי השואה החיים. השגריר ביגו אמר בטקס: "אני נרגש מאוד לשוב ביום השואה לרוגלית, יד הזיכרון ל-80,000 קדושי השואה המעונים ששמותיהם חקוקים בליבנו לעד". בדבריו התייחס השגריר לאיומים המכוונים היום לישראל והזכיר בהקשר זה את פעולתה הנחושה של צרפת במטרה למנוע מאיראן להצטייד בנשק גרעיני.

Emotion à Yad Vashem

Une délégation de descendants de « Justes parmi les Nations » s'est rendue en Israël du 11 au 14 avril à l'initiative de la Fondation France-Israël. Cette délégation, qui comptait vingt Français âgés de 20 à 35 ans, a participé à la cérémonie officielle de Yom Hashoah à Yad Vashem, aux côtés de l'ambassadeur de France Christophe Bigot.

Le présentateur Jean-Pierre Foucault accompagnait cette délégation. Son père, Marcel Foucault, à qui le titre de « Juste parmi les Nations » a été décerné il y a six mois, a sauvé pendant la guerre Paula Laska, qui deviendra par la suite sa femme. Près de 3000 citoyens français portent à ce jour le titre de « Justes parmi les Nations ».

ביקור מרגש ביד ושם

משלחת הכוללת עשרים צאצאים של "חסידי אומות העולם" מצרפת, בני 20 עד 35, ביקרה בישראל בתאריכים 11 עד 14 באפריל והשתתפה בטקס הרשמי לפתיחת אירועי יום השואה, ביד ושם, לצד שגריר צרפת בישראל כריסטוף ביגו.

אל המשלחת התלווה איש התקשורת הצרפתי ז'אן-פיייר פוקו (מנחה הגרסה הצרפתית של "מי רוצה להיות מיליונר"), שלאביו, מרסל פוקו, הוענק לפני שישה חודשים תואר חסיד אומות העולם. מרסל פוקו הציל בתקופת השואה את פאולה לסקה, שהפכה ברבות הימים לאשתו. עד היום הוענק התואר "חסיד אומות העולם" לכ-3,000 מאזרחי צרפת.

En campagne pour les femmes

קמפייןרית למען נשים

Interview de Zehava Galon

ריאיון עם זהבה גלאון

Propos recueillis par Yaël Avran

מאת יעל אברון

A l'occasion de la journée internationale des femmes, l'ancienne députée Meretz (gauche) Zehava Galon a répondu aux questions de Dialogues sur la situation des femmes israéliennes aujourd'hui.

רגל יום האישה הבינלאומי הצגנו לח"כ לשעבר זהבה גלאון מספר שאלות בנושא מעמד האישה בישראל. גלאון כיהנה כחברת כנסת מטעם סיעת מר"צ בשנים 1999-2009 והיא מחלקת כיום את זמנה בין כתיבת דוקטורט על זכויות נשים בחוג למגדר באוניברסיטת בר אילן לעבודתה כעיתונאית.

Durant vos années à la Knesset (1999-2009), vous avez beaucoup agi en faveur des femmes. Parlez-nous de votre activité.

במשך שנותייך בכנסת פעלת רבות למען נשים. ספרי לנו על פעילותך.

La lutte pour la protection des femmes a toujours fait partie de mes priorités. J'avais le sentiment que si je ne menais pas ce combat, personne ne le ferait. Il y a toujours des sujets plus importants : la guerre, le processus de paix, les finances de l'Etat... Il était primordial pour moi de brandir le drapeau de la parité avec la même énergie que j'ai mise dans d'autres combats. J'ai notamment instauré et présidé la commission consacrée au trafic des femmes.

המאבק להגנת נשים ולשוויון מגדרי היה מההתחלה כנר לרגליי, מתוך תחושה שאם אני לא אעשה זאת, אף אחד לא יפעל בתחום. התפיסה הרווחת היא שתמיד יש נושאים יותר חשובים: תהליך השלום, ביטחון, מלחמה, כספים. היה חשוב לי לפעול בתחום השוויון המגדרי באותה האינטנסיביות שבה פעלתי בתחומים אחרים. בין היתר הקמתי את ועדת החקירה הפרלמנטרית לנושא סחר בנשים ועמדתי בראשה במשך כמה שנים. אני מרגישה שאחרי "קמפיין" עקבי במסדרונות הכנסת ומחוצה לה, הצלחתי לגרום לשינוי תודעתי בנושא.

On a souvent l'impression qu'en dépit d'une législation poussée, la situation sur le terrain ne suit pas toujours.

הרושם המתקבל הוא שאין בהכרח הלימה בין החקיקה המתקדמת לבין המצב בשטח.

Le décalage existe, et je peux donner deux exemples: la faible proportion de femmes à la Knesset. Le fait que seules 23 femmes (sur 120) soient députées a des répercussions sur la situation des femmes dans toute la société. Je pense également que les femmes n'arrivent pas à franchir le « plafond de verre » notamment sur le marché du travail. 60 % des titulaires de licences universitaires sont des femmes, mais elles sont quasiment inexistantes dans les postes à responsabilité. La promotion des femmes sur le marché du travail est l'un des principaux enjeux de la société israélienne aujourd'hui. Personnellement, j'ai encouragé les jeunes mamans à venir en réunion avec leurs bébés !

אין ספק שהפער עוד קיים, ואתן לכך שתי דוגמאות. ראשית, ייצוג נשים בפרלמנט: העובדה שיש כל כך מעט חברות כנסת (23 מתוך 120) היא מחפירה, וזה משליך על מעמדן של נשים בחברה כולה. בנוסף, נשים עדיין לא מצליחות לפרוץ את "תקרת הזכוכית", בעיקר בשוק העבודה. אף שהן מהוות יותר מ-60 אחוז ממקבלי התואר הראשון, הן נעלמות ככל שמגיעים לתפקידים בכירים. קידום נשים בשוק העבודה הוא בעיני אחד המאבקים הכי משמעותיים כיום. באופן אישי, עודדתי אימהות צעירות לבוא עם התינוקות שלהן לשיבות...

Un Immortel à Tel Aviv

Marc Fumaroli, professeur au Collège et France et académicien en visite en Israël à l'occasion de la semaine de la francophonie, a répondu à nos questions.

Propos recueillis par Maxime Huguex

Quelle est la place de la littérature française dans le monde d'aujourd'hui ?

Marc Fumaroli : La littérature est une opportunité pour la France et le français de continuer à exercer une autorité, une fascination et une sympathie très forte sur tous les peuples. Quand je vais au Japon ou en Chine, j'arrive tout de suite dans un milieu passionné par nos écrivains et nos grandes œuvres littéraires. Chaque fois, je suis très ému de penser que ces écrivains nous ont valu, parfois plusieurs siècles après leur mort, tant d'amis, de compatriotes de cœur.

Quelle est la spécificité de la littérature française ?

MF : Le charme de la littérature française est son humanisme. Humanisme car elle admet qu'il n'y a pas une définition unique de l'homme. La littérature française

illustre qu'il y a autant d'hommes qu'il y a d'individus et qu'il y a autant d'expressions d'un individu qu'il y a d'écrivains.

Où en est la littérature française aujourd'hui ?

MF : La France reste l'un des pays où le désir de se faire connaître par un livre est encore le plus intense et le plus violent. Même les présidents de la République n'ont pas d'objectif plus pressé, dès s'être retirés, que d'écrire un livre. Chaque année, six ou sept cents romanciers veulent concourir pour que leur nom apparaisse. C'est le symptôme que la France se considère comme un pays littéraire et que, pour rien au monde, elle n'a renoncé à son ambition dans ce domaine.

"Le charme de la littérature française est son humanisme"

Quel est votre sentiment à l'égard Israël ?

MF : Je ne cache pas que j'ai été très heureux de faire ce court séjour pour

découvrir Israël, et surtout les deux grandes villes que sont Jérusalem et Tel Aviv. J'ai, par des amis israéliens qui habitent à Paris, des rapports très étroits avec ce pays. Certains se sont battus pour la création de l'Etat d'Israël, et évidemment ça crée des liens avec Israël et les Israéliens, un attachement certain.

Comment je n'ai pas gagné l'écran plat de la dictée de la francophonie

Benjamin Huguex

Le 19 mars dernier, la grande dictée devait être LE moment de la Semaine de la francophonie. Pris d'une affection inédite pour ma langue maternelle, je décidais de m'inscrire. Après des années de paresse à ne plus me fier qu'aux automatismes du correcteur orthographique de mon ordinateur, que restait-il de toutes ces heures passées mollement avachi sur mon pupitre d'écolier ?

Le jour J, rendez-vous à l'Institut français de Tel Aviv. Une centaine de personnes papotent dans la grande salle. L'illustre grammairienne de l'université Saint-Louis de Bruxelles, Michèle Lenoble Pinson, s'avance sur l'estrade. "Chers amis de

la langue française, le texte n'est pas truffé de difficultés. C'est une chanson de Jacques Brel : *Le plat pays*".

La dictée corrigée, on me remet ma copie. 6/10. Pas terrible. Pas de faute d'accord pourtant. Non, là où j'ai failli, c'est avec les points cardinaux qu'il fallait écrire, pour la plupart, sans majuscule. Un peu amer, je me suis penché sur cette louche affaire d'orthographe. Renseignements pris, il semblerait que les points cardinaux auraient pris une majuscule s'ils avaient désigné, non pas une direction mais une région - comme le Nord, fameux pays des Ch'tis...

Hum... Et si Jacques Brel n'avait pas seulement décrit sa Belgique comme un

plat pays exposé aux quatre vents, mais comme une région tiraillée, d'ouest en est par l'Ouest et l'Est, les deux blocs de la Guerre froide et, du nord au sud, coincé entre Ch'tis et Marseillais ? Alors, les points cardinaux de sa chanson prendraient bel et bien des majuscules. Fort de cette interprétation de génie, je contacte Mme Lenoble Pinson dans l'espoir de réviser ma note.

« Certes, on pourrait prêter ce genre d'intentions 'politiques' à Jacques Brel. Mais aucun élément de sa chanson n'invite à le penser. D'autant que le poète jouait plus sur l'image, à la différence d'un Brassens ou d'un Devos qui insufflaient toute leur subtilité dans les mots. Vous faites fausse route cher monsieur ! »

ביקור הפרופסור

ריאיון עם פרופ' מרק פומרולי, חבר ה"קולז' דה פרנס" והאקדמיה הצרפתית שהגיע להרצאה מיוחדת באוניברסיטת תל אביב במסגרת "שבוע הפרנקופוניה"

מאת מקסים הוז'ו

ה פרופ' פומרולי, מה מקומה של הספרות הצרפתית בעולם של ימינו?

הספרות היא תחום המאפשר לצרפת ולשפה הצרפתית להפעיל את סמכותם כאוטוריטה, לעורר עניין, להלך קסם ולצבור אהדה גדולה בקרב כל העמים. בכל פעם שאני נוסע ליפן או לסין אני מוקף מייד בחוג רחב של אנשים שסופרינו הבלוטים ויצירותיהם הגדולות מרתקים אותם. בכל פעם אני מתרגש מחדש כשאני חושב על כך שתודות לאותם סופרים - לפעמים ממרחק של מאות שנים - זכינו בכל כך הרבה חברים, שחשים קירבה גדולה לצרפת.

מה מיוחד לספרות הצרפתית?

סוד קסמה של ספרות צרפת הוא ההומניזם. הומניזם, מכיוון שהיא מכירה בכך שלא קיימת הגדרה יחידה של האדם. הספרות הצרפתית מבטאת את העובדה שכל אדם הוא אינדיבידואל בפני עצמו ושלכל סופר ביטוי אינדיבידואלי יחודי.

מה מצב הספרות הצרפתית היום?

צרפת היא אחת המדינות שבה הרצון להתבטא ולהתפרסם באמצעות כתיבת ספרות הוא עדיין אינטנסיבי וסוער במיוחד. אפילו לנשיאי צרפת, הדבר הבורע ביותר לעשותם מייד עם פרישתם הוא לכתוב ספר. בכל שנה מנסים שש מאות או שבע מאות כותבי רומנים את מזלם בתקווה לעשות לעצמם שם. זהו סימפטום לכך שצרפת מחשיבה את עצמה כארץ ספרות, ושבעד שום הון בעולם היא לא תוותר על שאיפותיה בתחום זה.

מה הם רגשותך ביחס לישראל?

איני מסתיר כי שמחתי מאוד על ההזדמנות לבקר בישראל, ובפרט בשתי הערים הגדולות, ירושלים ותל אביב. יש לי יחסים קרובים עם הארץ הזו דרך חברים ישראלים שגרים בפריז. חלקם נלחמו למען הקמת המדינה, ומטבע הדברים זה גורם אצלי להיווצרות קשרים ולתחושת קירבה לישראל ולישראלים.

איך לא זכיתי במסך שמוח בהכתבה של שבוע הפרנקופוניה

מאת בנז'מין הוגה

הכתבה שנערכה במכון הצרפתי ב-19 במרץ תוכננה להיות רגע השיא של שבוע הפרנקופוניה. חיבה שכמוה עוד לא ידעתי לשפת אימי השתלטה עלי, והחלטתי להירשם. אבל אחרי שנים של עצלות שבהן לא סמכתי אלא על מתקן השגיאות האוטומטי שבמחשב שלי, האם נותר משהו מכל אותן שעות שהעברתי רכון בניוון נרפה על שולחן בית הספר?

בשעת השין התייצבתי במכון הצרפתי. כמאה איש ישבו וקשקשו באולם הגדול. פרופ' מישל לנובל-פינסון, הלשונאית המהוללת מאוניברסיטת סאן-לואי בבריסל, פסעה לעבר הבמה. "ידידים יקרים של השפה הצרפתית, הטקסט הזה אינו רצוף מכשולים במיוחד; זהו שירו של ז'אק ברל "הארץ השטוחה" (כינוי לבלגיה הידועה בנופיה המישוריים).

לאחר שתוקנה ההכתבה קיבלתי בחזרה את העותק שלי. 60. לא משהו. ודווקא לא עשיתי שום טעות בהתאמת פעלים (אחות הבעיות "העדינות" בדקדוק הצרפתי). לא, המקום בו כשלתי הוא בשמות הכיוונים (צפון, דרום, מזרח, מערב), שאת רובם צריך היה לכתוב באות קטנה. בתחושת מרירות קלה פניתי לחקור את סוגיית הכתיב המפוקפקת הזאת. לאחר בדיקה, הסתבר ששמות הכיוונים נכתבים באות גדולה כאשר הם מציינים שם איזור, כמו החבל בצרפת שמכונה Nord ("הצפון", מקום מושבם של השתי, בני הצפון), אך לא כאשר הם מציינים כיוון (ואז ייכתב: nord).

הממ... ואם ז'אק ברל התכוון לא רק לתאר את בלגיה מולדתו כארץ שטוחה החשופה לארבע רוחות, אלא גם כחבל ארץ המשועשע ממזרח למערב בין שני גושי המלחמה הקרה, ומצפון לדרום בין אנשי השתי לתושבי מרסיי? במקרה כזה, שמות הכיוונים הנזכרים בשייר ראויים בהחלט לאות גדולה. מצויד בפרשנותי המבריקה, יצרתי קשר עם גבי לנובל-פינסון, בתקווה לתיקון הצינון.

"ניתן כמובן ליחס לז'אק ברל סוג כזה של כוונות 'פוליטיות'. אבל שום מרכיב בשייר שלו לא מרמז על כך. מה גם שברל שם דגש על דימויים, שלא כמו ברסאנס או דבוס שהתמקדו בניואנסים מילוליים. אתה פשוט טועה, בחורי הצעיר!"

PARIS à L'ÉCRAN

Par Mathilde Jomain

Tout le monde connaît Amélie Poulain, le film à grand succès de Jean-Pierre Jeunet qui peint à merveille la vie parisienne et laisse un doux souvenir en forme d'image d'Épinal...

Des dessins de chats, qui apparaissent mystérieusement sur les murs de la capitale, sont le sujet du film documentaire *Chats perchés* (2004) de Chris Marker

ציורי חתולים שמופיעים באורח מסתורי על קירות פריז הם נושא סרטו הדוקומנטרי של כריס מרקר "חתולים על קיר" (2004)

Mais Paris à l'écran ne saurait se résumer à cela. Du 6 au 17 avril, un généreux portrait de la capitale française était brossé à la Cinémathèque de Tel Aviv, en écho au cycle consacré à la ville blanche, que proposait le Forum des images de Paris à l'automne passé. Une sélection de films qui croise les regards de cinéastes sur Paris, son histoire, ses habitants, et offrait au plus grand nombre un portrait original et moderne de la ville. Dans ce « *Portrait de Paris* » conçu par le Forum des

images, seize fictions et autant de courts-métrages ont emmené le public du Paris des travailleurs des « *Chansons d'amour* », au Paris de la nouvelle vague avec « *Dans Paris* », en passant par la banlieue avec « *L'Esquive* » et le Paris multiculturel de « *Mauvaise foi* »... Ont également été diffusés pour la première fois en Israël, « *Le Concert* » et « *La Journée de la jupe* ». Les réalisateurs Radu Mihaileanu et Jean-Paul Lilienfeld sont venus en Israël à la rencontre du public.

Degas s'invite au Musée de Tel Aviv

Par Benjamin Quesnel

Les œuvres d'Edgar Degas (1834-1917), le célèbre artiste français, peintre, graveur et sculpteur avant-gardiste, sont en tournée mondiale et la collection complète de ses sculptures de bronze arrive au Musée de Tel Aviv, pour notre plus grand bonheur.

Cette figure notoire du mouvement impressionniste français savait transformer des situations quotidiennes en les figeant dans l'émotion éternelle qu'elles pouvaient exprimer. Des chevaux aux danseuses, en passant par des femmes au labeur – tout était digne d'attention aux yeux de ce génie.

Degas, ce gamin de Montmartre, a peu voyagé de son vivant. Il meurt à 83 ans, ses yeux l'ayant abandonné depuis plusieurs années. Néanmoins, ses œuvres sont aujourd'hui le reflet de cette âme sensible et curieuse, un regard sur la sensualité cachée des êtres et des choses. Et c'est lui rendre le plus bel hommage que de laisser ces objets venir à nous, et admirer en eux l'âme itinérante de Degas.

L'exposition regroupe, pour la première fois en Israël et jusqu'au 26 juin, les 74 sculptures en bronze de l'artiste. Les bronzes ont été réalisés à partir de moules inconnus jusqu'alors – le plâtre de la très fameuse « petite danseuse de quatorze ans » a été découvert en 2001, conduisant à la découverte en 2004 des 73 autres. La danseuse, habillée de vrais vêtements, avait été la seule sculpture exposée par Degas à la sixième exposition impressionniste de 1881 à Paris, suscitant beaucoup de curiosité et de critiques.

<http://www.tamuseum.com/>

הפסלים של דגה - תערוכה במוזיאון תל אביב

מאת בנד'מין קנל

צירותיו של הצייר והפסל האוונגרדיסט בן המאה ה-19 אדגר דגה (1834-1917) נודדות ברחבי העולם, וכעת מוצג אוסף פסלי הברונזה השלם שלו במוזיאון תל אביב. דגה, דמות מפתח בתנועה האימפרסיוניסטית הצרפתית, ידע כיצד ליטול מצבים יומיומיים ולהעביר אותם טרנספורמציה, כשהוא לוכד לנצח רגש אוניברסלי המבוטא בהם. סוסים, רקדניות, נשים בשעת עבודה – הכול היה ראוי לתשומת לב בעיניו.

דגה, הנער מרובע מונמרט, נסע רק מעט בחייו. הוא מת בגיל 83, כשאת שנות חייו האחרונות העביר בלא מאור עיניים. אף על פי כן,

יצירותיו נחשבות

היום כביטוי של נפש

רגישה וסקרנית, המאפשרות מבט על החושניות הנסתרת שביצורים החיים ובעצמים.

התערוכה כוללת את כל 74 פסלי הברונזה של דגה, שיוצגו לראשונה בישראל, עד 26 ביוני. הפסלים נוצקו על בסיס תבניות שהתגלו רק לאחרונה: תבנית הגבס של הפסל המפורסם "הרקדנית

הקטנה בת הארבע עשרה" נמצאה ב-2001

והובילה לחשיפת 73 התבניות האחרות. פסל הרקדנית, שדגה הלביש אותו בבגדים אמיתיים, היה הפסל היחיד שהאמן הציג בחייו, בתערוכה האימפרסיוניסטית השישית שנערכה בפריז ב-1881, והוא עורר אז עניין רב וביקורת חריפה.

<http://www.tamuseum.com>

פריז והמסך הגדול

מאת מתילד ז'ומיין

כולם מכירים את הסרט המצליח "אמלי" של ז'אן-פייר ז'ונה, שמיטיב לתאר את החיים בפריז ומותיר בצופה חותם ענוג וקלישאתי

בל פריז שעל המסך הגדול היא הרבה יותר מזה. בסינמטק של תל אביב הוקרנה מ-6 ועד 17 באפריל סידרת סרטים מגוונת בשם "פריז בתל אביב" שנושאה המשותף הוא העיר פריז.

היה זה פסטיבל גומלין שנערך בהמשך למחווה לתל אביב שהוקרנה בסתיו שעבר בסינמטק הפריזאי "פורום דז אימאז". מבחר הסרטים שהציע הסינמטק שילב בין נקודות מבט של קולנוענים שונים על פריז, ההיסטוריה שלה ותושביה, וצייר דיוקן מקורי ועדכני של העיר. התכנית הורכבה על ידי "פורום דז אימאז" וכללה שישה עשר סרטים עלילתיים ומספר זהה של סרטים קצרים.

הייתה שם פריז העובדת המתוארת בסרט "שירי אהבה" של כריסטוף אונורה, פריז של סרטי הגל החדש בסרט "בפריז", גם הוא של כריסטוף אונורה, פריז של הפרברים ב"ליאסקיב" של עבדלטיף קשיש, פריז הרב-תרבותית ב"אמונה רעה" של רושדי זם ועוד. הסרטים "הקונצרט" ו"יום החצאית" הוקרנו במסגרת זו בפעם הראשונה בישראל, ובמאיהם ראדו מיכאילנו וז'אן-פול לילינפלד באו לארץ וקיימו מפגשים עם הקהל.

Christian Estrosi aux côtés de Christophe Bigot et de Silvan Shalom, vice - Premier ministre et ministre de la Coopération régionale

שר התעשייה של צרפת כריסטיאן אסטרוזי, שגריר צרפת כריסטוף ביגו וסגן רה"מ והשר לשיתוף פעולה אזורי, סילבן שלום

© Olivier Fitoussi

Christian Estrosi et Hassan Abu Libden, ministre palestinien de l'Economie nationale, posent la première pierre de la ZI de Bethlehem

כריסטיאן אסטרוזי וחסן אבו-ליבדה, שר הכלכלה של הרשות הפלסטינית, בטקס הנחת אבן הפינה לאזור התעשייה של בית לחם

© Olivier Fitoussi

Christian Estrosi pose la première pierre de la ZI de Bethlehem

Le ministre de l'Industrie, Christian Estrosi, s'est rendu en Israël et dans les Territoires palestiniens les 8 et 9 avril pour rencontrer des chefs d'entreprises et inaugurer la première ZI (zone industrielle) de Cisjordanie, à Bethlehem.

Christian Estrosi était accompagné de nombreux chefs d'entreprises, qui ont pu s'entretenir avec des entrepreneurs israéliens du développement de la coopération économique entre les deux pays. Pour illustrer cette volonté, le ministre français a rencontré à Tel Aviv le ministre de la Coopération régionale Silvan Shalom, ainsi que le président de l'Etat, Shimon Pérès.

A Bethlehem, Christian Estrosi a inauguré le projet de ZI palestinienne. Cette initiative lancée par les présidences française et palestinienne en juin 2008, est soutenue par Paris à hauteur de 10 millions d'euros. Le parc industriel devrait être opérationnel début 2011 et créer entre 500 et 1000 emplois. Le ministre a aussi insisté sur la nécessité d'ouvrir la voie à un Etat palestinien viable et indépendant.

Israël : Numéro 2 du capital risque

Propos recueillis par Dominique Jakubowicz

Entretien avec Bernard Nabet

Directeur d'investissements à Crédit Agricole Private Equity

Sur le marché mondial du capital risque, Israël occupe la deuxième place derrière les Etats-Unis, pays leader où 20 milliards de dollars sont investis par an. Cette raison explique la présence de Crédit Agricole Private Equity, qui, en 2007, a ouvert en Israël un bureau d'investissement dirigé par Bernard Nabet. « Avec 2 milliards de dollars d'investissements par an dans ses start-up, explique ce jeune directeur, Israël – ex aequo avec la Grande-Bretagne - devance la France (1.4 milliards) et l'Allemagne (800 millions). Il s'agit là d'un marché énorme qui se caractérise par une grande maturité : Israël, dont l'avant-gardisme est remarqué, est en avance de six ans sur les autres places mondiales ».

Il y a trois ans, Crédit Agricole Private Equity levait un fonds spécifique de 25 millions de dollars pour Israël, composé à 50 % d'investisseurs privés. La stratégie de Bernard Nabet a été tout d'abord de nouer des liens avec des partenaires locaux pour connaître en profondeur le marché israélien : « Nous avons rencontré les principaux fonds d'investissements pour sélectionner les meilleurs ». Après avoir investi dans des fonds israéliens dont certains ont déjà enregistré de belles réussites avec des « exits » de plus de 200 millions de dollars, Bernard

Nabet souhaite maintenant investir directement dans des start-up israéliennes diversifiées, allant du software Internet, au Cleantech et Medtech jusqu'aux Telecom.

Soixante pour cent des investissements sur le marché israélien proviennent de fonds étrangers, précise Bernard Nabet, et les start-up dans lesquelles Crédit Agricole Private Equity investit sont à terme rachetées par de grands groupes américains ou introduites en bourse au NASDAQ.

L'axe Israël-Etats-Unis est primordial et les Français sont peu présents mais il insiste sur la valeur ajoutée française ou, plus largement, européenne. « Les Israéliens ont conscience de l'énorme potentiel que représente l'Europe avec qui la proximité culturelle est très forte ». En outre, précise Bernard Nabet, « en Israël, les pratiques business répondent à des standards internationaux de transparence et de régularité. Israël et l'Europe sont donc très proches en termes de méthodes de travail. Notre marché en Israël est infinitésimal par rapport au potentiel et dans un avenir proche, Crédit Agricole Private Equity pourra largement dépasser les 25 millions déployés pour atteindre 50 à 100 millions de dollars », prédit-il.

שר התעשייה כריסטיאן אסטרוזי ביקר בישראל ובשטחי הרשות הפלסטינית

השר אסטרוזי הניח את אבן הפינה לאזור התעשייה בבית לחם

בביקור בבית לחם חנך השר אסטרוזי את הפרויקט להקמת איזור תעשייה פלסטיני. על הפרויקט הכריזו נשיא צרפת ויו"ר הרשות הפלסטינית ביוני 2008, וצרפת תורמת לו 10 מיליון אירו. הפארק התעשייתי אמור להפוך למבצעי בראשית 2011 ולייצר 500 עד 1,000 מקומות עבודה חדשים. בביקורו הדגיש אסטרוזי את הצורך החיוני בהקמת מדינה פלסטינית עצמאית ובת קיימא.

משלחת גדולה של ראשי חברות מצרפת שהתלוותה אל השר נפגשה עם יזמים ישראלים ודנה איתם בפיתוח שיתוף הפעולה הכלכלי בין שתי המדינות. אסטרוזי עצמו נפגש עם סגן ראש הממשלה והשר לשיתוף פעולה אזורי סילבן שלום ועם נשיא המדינה שמעון פרס ושוחח איתם על קידום היחסים הכלכליים בין שתי המדינות.

ר התעשייה של צרפת כריסטיאן אסטרוזי ערך בתאריכים 8 ו-9 באפריל ביקור בישראל ובשטחי הרשות הפלסטינית, במהלכו נפגש עם בכירים במגזר העסקי וחנך את איזור התעשייה הראשון בגדה המערבית, הנמצא בבית לחם.

הבנק הגדול בצרפת להוט להשקיע בישראל

ריאיון עם ברנאר נאבה, מנהל השקעות בחברת ההשקעות של "קרדי אגריקול" מאת דומיניק יעקובוביץ

Agricole Private Equity משקיעה בהם נקנים בסופו של דבר על ידי חברות ענק אמריקאיות או מונפקים בנאסד"ק. הציר המרכזי הוא ארה"ב-ישראל, והנוכחות הצרפתית עדיין מוגבלת, אבל נאבה מדגיש את הערך המוסף הצרפתי או האירופי באופן כללי. "הישראלים מודעים לפוטנציאל העצום הטמון באירופה, שאיתה יש לישראל קירבה תרבותית גדולה". מלבד זאת, הוא מחדד, "בישראל נוהגי עשיית העסקים תואמים לסטנדרטים הבינלאומיים של שקיפות ורגולציה. ישראל ואירופה דומות מאוד בשיטות העבודה שלהן. נתח השוק שלנו בישראל הוא עדיין זעיר בהשוואה לפוטנציאל, ובעתיד הקרוב תוכל Crédit Agricole Private Equity לעבור בהרבה את 25 המיליון שהושקעו ולהגיע ל-50 עד 100 מיליון דולר", הוא חוזה.

שמתוכם 50% באו ממשקיעים פרטיים שלא חששו מההרפתקה. האסטרטגיה של נאבה הייתה ליצור קודם כל קשרים עם פרטנרים מקומיים וללמוד לעומק את השוק הישראלי: "לפני שעברנו לשלב הפיתוח, נפגשנו עם קרנות ההשקעה המרכזיות ובחרנו את הטובות שביניהן".

אחרי שהשקיע בקרנות ישראליות, שחלקן כבר קצרו הצלחות נאות עם אקזיטים של יותר מ-200 מיליון דולר, נאבה מתכנן עכשיו להשקיע ישירות בסטרט-אפים ישראלים מתחומים מגוונים, מתוכנות אינטרנט ועד קלינטק (טכנולוגיה נקיה), מדטק (טכנולוגיה רפואית) וטלקום (תקשורת).

70% מההשקעה בשוק הישראלי באה מהון זר, הוא מזכיר, והסטארט-אפים ש-Crédit

השקעה שנתית של כ-20 מיליארד דולר, ישראל תופסת את המקום השני בעולם בהיקף ההשקעות מסוג הון-סיכון, שנייה רק לארה"ב. נתון זה מסביר מדוע החליטה ב-2007 קרן ההשקעות של הבנק הצרפתי קרדי אגריקול (Crédit Agricole Private Equity) לפתוח בארץ נציגות, שבראשה עומד ברנאר נאבה. "בישראל מושקעים 2 מיליארד דולר בשנה בחברות הזנק, כלומר ברמה זהה לבריטניה ויותר מאשר בצרפת (1.4 מיליארד) ובגרמניה (800 מיליון). זה הוא שוק ענק שמתאפיין בבגרות גדולה. ישראל בולטת בחדשנות שלה ומקדימה בשש שנים את השווקים העולמיים האחרים", אומר נאבה.

לפני שלוש שנים הקימה Crédit Agricole Private Equity קרן של 25 מיליון דולר המוקדשת אך ורק להשקעות בישראל,

Le plus prestigieux festival de cinéma au monde ressort son tapis rouge

Par Emmanuelle Lacalm

Si la remise des Oscars outre-Atlantique attribue le temps d'une soirée les bons points du cinéma hollywoodien, le Festival de Cannes propose, lui, un panorama impressionnant du cinéma actuel mondial.

Le festival de cinéma le plus célèbre du monde a vu son influence croître régulièrement grâce à une présence médiatique hors normes. Près de 4 000 journalistes couvriront cette année le festival. C'est aussi l'occasion de scruter la traditionnelle montée des marches : le célèbre tapis rouge et ses vingt-quatre « marches de la gloire » précédant l'entrée du Palais des Festivals. Vingt-quatre, c'est le nombre d'images par seconde que comporte un film.

La 63e édition du Festival de Cannes débutera donc cette année le 12 mai. C'est Tim Burton qui aura l'honneur de succéder à Isabelle Huppert à la tête du jury de la sélection officielle. Le réalisateur américain de *"Edward aux mains d'argent"* ou encore du dernier *"Alice aux pays des merveilles"* remettra la prestigieuse Palme d'Or le jour de la clôture, le 23 mai. L'affiche du Festival fait chaque année l'objet du suspense. Pour ce millésime c'est Juliette Binoche, pinceau à la main et sourire énigmatique, qui en est la vedette.

L'ampleur toujours croissante de l'événement entraîne parfois des réactions emportées. Parmi les nombreux exemples de scandales qui ont emmaillé l'histoire du festival on pourrait évoquer le cas de la *"Dolce Vita"* de Fellini qui remporta la Palme d'Or en 1960. Condamné par le Vatican et hué par le public cannois, la scène où Anita Ekberg se baigne dans la fontaine de Trevi fait partie aujourd'hui des séquences les plus célèbres du cinéma. La présentation de *"La Grande Bouffe"* de Marco Ferreri (avec encore une fois Marcello Mastroianni dans le coup !) en 1974 ou encore la Palme d'Or de *"Fahrenheit 9/11"* de Michael Moore en 2004 animèrent également le petit monde de la Croisette.

Le festival fait office de référence dans le monde du 7e art pour des raisons autres que son emplacement idyllique sur la Riviera française. Le Palais des Festivals abrite aussi en effet son propre « Marché du film », un lieu dédié aux rencontres et coopérations des divers acteurs (sociétés de production, distributeurs...) d'un art qui, selon la fameuse formule de Malraux, est par ailleurs une industrie.

L'ampleur toujours croissante de l'événement entraîne parfois des réactions emportées

En dehors des sélections officielles du Festival se tiennent également deux sections parallèles : la Semaine Internationale de la Critique et la Quinzaine des Réalisateurs. C'est là qu'ont été découverts les premiers films de Werner Herzog, Fassbinder, Nagisa Oshima, George Lucas, Martin Scorsese, Ken Loach, Jim Jarmusch, Michael Haneke, Spike Lee, Luc et Jean-Pierre Dardenne ou Sofia Coppola.

La sélection officielle a été annoncée le 15 avril dernier. Parmi son lot habituel de réalisateurs confirmés, des noms encore inconnus viennent remplir le tableau et formeront sûrement la nouvelle garde du 7e art. La France a la chance de voir cette année quatre de ses films sélectionnés : *"Tournée"* de Mathieu Amalric, *"Des hommes et des dieux"* de Xavier Beauvois, *"La Princesse de Montpensier"* de Bertrand Tavernier et *"Hors-la-loi"* de Rachid Bouchareb.

Nous leur souhaitons d'avoir la même chance que *"Valse avec Bachir"* ou *"La Visite de la Fanfare"*, des films israéliens pour qui Cannes a constitué un incroyable tremplin en leur fournissant une reconnaissance de la critique et du public dans le monde entier.

Pour plus d'informations
<http://www.festival-cannes.com>
<http://www.quinzaine-realisateurs.com>
<http://www.semainedelacritique.com>

פסטיבל הקולנוע היוקרתי ביותר בעולם שב ופורש את השטיח האדום

מאת עמנואל לקלם

בעוד טקס האוסקר האמריקאי מוקדש רובו ככולו לקולנוע ההוליוודי מספק פסטיבל קאן מבט פנורמי מרשים על הקולנוע העולמי העכשווי

63^e FESTIVAL DE CANNES
12-23 MAI 2010

השטיח האדום של פסטיבל הקולנוע המפורסם ביותר הולכת וגדלה בזכות הכיסוי התקשורתי יוצא הדופן. כ-4,000 עיתונאים יסקרו אותו השנה. תהיה זו גם הזדמנות לנועץ מבט בעלייה המסורתית במדרגות המובילות לאירוע: השטיח האדום המפורסם, על עשרים וארבע "מדרגות התהילה" שלו המובילות לכניסה להיכל הפסטיבל. עשרים וארבע מדרגות – כמספר התמונות לשנייה בסרט קולנוע.

פסטיבל קאן ה-63 יפתח ב-12 במאי. השנה יהיה זה טים בורטון שיתכבד להחליף את איזבל הופר בראש חבר השופטים בתחרות הרשמית. במאי "המספריים של אדוארד" ו"אליס בארץ הפלאות" יעניק ב-23 במאי, יום נעילת הפסטיבל, את פרס דקל הזהב היוקרתי.

החשיבות הרבה המיוחסת לאירוע גררה גם תגובות מוגזמות, לעיתים תוקפניות

ב-15 באפריל הוכרזו הסרטים שיכללו השנה בתחרות הרשמית. כרגיל, יש ברשימה גם במאים ידועים ומוכרים וגם שמות אנונימיים. אנונימיים בינתיים - כוכבים לעתיד לבוא. ברשימה כלולים ארבעה סרטים צרפתיים: Tournée של מתיו אמלריק, "על אלים ואנשים" של קזווייה בוואה, "הנסיכה ממונפנסייה" של ברטראן טברנייה ו"מחוץ לחוק" של רשיד בושארב. נאחל להם את אותה ההצלחה שלה זכו בעבר הסרטים הישראליים "ואלס עם באשיר" ו"ביקור התזמורת", שהשתתפות שלהם בקאן שימשה להם מקפצה להצלחה עולמית בקרב הקהל והביקורת.

בכל שנה שורר מתח רב סביב כרזת הפסטיבל. השנה תכבד בו ז'ולייט בינוש, אוחזת במברשת צבע ומחייכת חיוך צופן סוד. החשיבות הרבה המיוחסת לאירוע גררה גם תגובות מוגזמות, לעיתים תוקפניות. בין שלל הסקנדלים שליוו את הפסטיבל לאורך ההיסטוריה ניתן להזכיר את "לה דולצה ויטה" של פליני, שקיבל את פרס דקל הזהב ב-1960. הסצינה שבה אניטה אקברג מתרחצת במזרקת טרווי הוקעה על ידי הוותיקן וזכתה לקריאות בוז מצד צופי הפסטיבל, אך ברבות השנים הפכה לאחת מהידועות שבתולדות הקולנוע. גם הקרנת "הזלילה הגדולה" של מרקו פרי (שגם בו השתתף מרצלו מסטרויאני) ב-1974, או זכייתו של הסרט "פרנהייט 9/11" של מייקל מור בדקל הזהב, החרידו את באי הפסטיבל משלוותם.

למידע נוסף:
<http://www.festival-cannes.com>
<http://www.quinzaine-realisateurs.com>
<http://www.semainedelacritique.com>

Jacques Attali, venu en Israël présenter sa pièce "Du cristal à la fumée" au théâtre Cameri, en présence du président Shimon Peres et de Christophe Bigot

Remise des Insignes d'Officier de la Légion d'Honneur à Colette Avital, ancienne députée travailliste, par l'ambassadeur Christophe Bigot, en présence du ministre de la Défense Ehud Barak

המדינאי והמחזאי הצרפתי ז'אק אטאלי ביקר בארץ לרגל העלאת המחזה פרי עטו "מבדולח לעשן" בתיאטרון הקאמרי, בנוכחות נשיא המדינה שמעון פרס ושגריר צרפת כריסטוף ביגו

השגריר כריסטוף ביגו העניק את עיטור לגיון הכבוד הצרפתי לה"כ לשעבר קולט אביטל, בטקס שבו השתתף גם שר הביטחון אהוד ברק

Signature d'un Pacte d'amitié et de coopération entre Paris et Tel Aviv : Christophe Bigot, Bertrand Delanoë et Ron Huldai

Yom Hashoa à Roglit : l'ambassadeur et Arno Klarsfeld

השגריר כריסטוף ביגו, ראש העיר פריז ברטראן דלנואה וראש העיר תל אביב רון חולדאי בטקס חתימת אמנת ידידות ושיתוף פעולה בין פריז ותל אביב

טקס יום השואה ביער רוגלית: השגריר ביגו וארנו קלרספלד, בנו של צייד הנאצים סרג' קלרספלד

Ouverture du festival "Portrait de Paris", à la cinémathèque de Tel Aviv

פתיחת פסטיבל הסרטים "פריז בתל אביב" בסינמטק של תל אביב. בתמונות:

Ronit Elkabetz
Guila Amagor
et le cinéaste Radu Mihaileanu

רונית אלקבץ
גילה אלמגור והבמאי ראדו מיכאילנו

Visite en Israël de Christian Estrosi : l'ambassadeur, Valérie Hoffenberg, représentante spéciale de la France au Proche-Orient, Christian Estrosi, ministre de l'Industrie et Silvan Shalom, vice Premier ministre israélien

ביקור שר התעשייה כריסטיאן אסטרוזי. בתמונה: השגריר ביגו, השליחה המיוחדת של צרפת למזרח-התיכון ולריו הופנברג, השר אסטרוזי וסגן רה"מ סילבן שלום